

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ

(αφ. φυλλ. 89)

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ

Δεκέμβριος 2017-Ιανουάριος 2018

ΠΡΟΣΕΥΧΟΤΑΝ ΟΛΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ (ἀληθινή ιστορία)

Ζούσαν σὲ ἓνα μικρὸ ὁμορφο χωριὸ τῆς Κεντρικῆς Μακεδονίας. Ἦταν νέοι οἰκογενειάρχες, μὲ δύο πρὸς τὸ παρὸν παιδιά. Ἐκεῖνος ὁδηγὸς μεγάλου φορτηγοῦ, νταλικιέρης, ταξίδευε συχνὰ στὸ ἐξωτερικὸ κάνοντας διάφορες μεταφορές. Ἐκείνη δούλευε σὲ κάποιο ἐργαστήριο κι' ἔτσι ἐξοικονομοῦσαν τὰ ἀπαραίτητα γιὰ τὴ ζωὴ. Ἦταν σοβαρὸ ἀνδρόγυνο καὶ ἀγαποῦσαν τὴν παραδοσιακὴ

οἰκογενειακὴ ζωὴ καὶ τὴν Ἐκκλησία. Τὶς ἡμέρες ἐκεῖνες ἔλειπε ὁ Πέτρος μὲ τὴν νταλικά του στὴν Εὐρώπη. Ἡ Μαρία ὅπως κάθε πρῶτὸ ξύπνησε νωρὸς τὰ παιδιά της,

τὰ ἐτοίμασε γιὰ τὸ σχολεῖο. Εἶχαν ἓνα μικρὸ γιωταχὶ καὶ μὲ αὐτό, ὀδηγώντας ἢ ἴδια, πῆγε τὸ μεγαλύτερο παιδί της, τὸν Ἀντώνη, στὸ σχολεῖο καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἔστριψε γιὰ νὰ πάει σὲ ἄλλο χωριό, ὅπου ὑπῆρχε βρεφικὸς σταθμὸς, γιὰ νὰ ἀφήσει ἐκεῖ τὸν μικρότερό της, τὸν Ἀναστάση καὶ νὰ φύγει ἔπειτα γιὰ τὴ δουλειά της. Ἐνοιωθε, ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ εἶχε ξυπνήσει, κάποια ζάλη καὶ ὀδηγοῦσε κάπως νευρικά. Καὶ τὸ κακὸ δὲν

ἄργησε νὰ συμβεῖ. Φτάνοντας στὴν ἐθνικὴ ὁδὸ, τῆς ξέφυγε τὸ τιμόνι καὶ τὸ ἀμάξι ἀνατράπηκε ἀμέσως. Χτύπησε στὶς μπάρες τοῦ δρόμου καὶ τσακίστηκε. Ἔγινε ἓνας σωρὸς ἀπὸ σίδερα καὶ λαμαρίνες. -Βοήθεια! Βοήθεια! φώναζε ἡ Μαρία καταματωμένη, κατορθώνοντας νὰ βγεῖ ἀπὸ τὰ συντρίμμια. Τὸ παιδί μου, τὸ μωρό μου! συνέχιζε νὰ φωνάζει. Σῶστε τὸ παιδί μου!

Ἔνα γιωταχὶ ποὺ περνοῦσε σταμάτησε ἀμέσως. Ὁ ὁδηγὸς μὲ τὸ κινητὸ του εἰδοποίησε τὴν ἀστυνομία καὶ προσπάθησε νὰ βοηθήσει τὴ μάνα, ποὺ πάσχιζε κλαίγοντας νὰ βγάλει ἀπὸ τὸ

στραπατσαρισμένο αὐτοκίνητο τὸ παιδί της, ποὺ ἦταν στὸ πίσω κάθισμα. Τὸ περιπολικὸ τῆς Τροχαίας καὶ ἓνα νοσοκομειακὸ αὐτοκίνητο ἦρθαν σὲ λίγο, καὶ οἱ εἰδικευμένοι ἄνδρες κατάφεραν καὶ ἔβγαλαν τὸ μικρὸ παιδί, ποὺ ἦταν χτυπημένο στὸ πρόσωπο, γεμάτο αἷματα, ἀλλὰ δὲν ἔκλαιγε. Φαινόταν νεκρὸ. -Τὸ παιδί μου, τὸ μωρό μου! Σῶσε παρακαλῶ, σῶστε τὸ παιδί μου! φώναζε ... (Συνέχεια στὴν 7^η σελίδα)

Έργαζόμενος ως ναυτικός μακριά από την γυναίκα μου και τὰ δύο μου παιδιά, αποκομμένος ἀπ' τὸν «ἔξω» κόσμο ἢ μόνη μου παρηγοριά εἶναι νὰ διαβάζω βιβλία. Ἔχοντας ἀποκτήσει μιὰ τεράστια ἠλεκτρονικὴ συλλογὴ περὶ τῶν 2000 βιβλίων ἄρχισα πρὸ πενταετίας νὰ διαβάζω βιβλία μὲ ἀποτέλεσμα κάθε τρεῖς μὲ τέσσερις μέρες νὰ τελειώνω καὶ ἀπὸ ἓνα. Ἔχοντας διαβάσει ἀμέτρητα βιβλία μὲ θέμα τὴν ἐπιστήμη, τὴν ἱστορία, τὴν ψυχολογία καὶ πολλὰ ἄλλα ξεκίνησα νὰ διαβάζω καὶ βιβλία τῆς θρησκείας μας. Διαβάζοντας συχνὰ τὴν Παλαιὰ καὶ τὴν Καινὴ Διαθήκη, βίους Ἁγίων, Πατερικά, γεροντικά ἢ δίψα μου γιὰ μάθηση ὅλο καὶ μέγαν! Βλέποντάς με συνάδελφοι νὰ διαβάζω Χριστιανικὰ βιβλία μὲ κοροϊδεύανε σὲ σημεῖο νὰ βλαστημοῦν καὶ νὰ μὲ προσβάλουν. Μεγαλώνοντας μὲ ἓνα «ἐλάττωμα» νὰ θυμώνω εὐκολα καὶ νὰ δέρω ὄποιον μὲ ἐνοχλεῖ, ἀκόμα καὶ ὅταν ἔβλεπα νὰ ἐνοχλοῦν ἄλλους ποὺ δὲν μπορούσαν νὰ ὑπερασπιστοῦν τὸν ἑαυτό τους θύμωνα καὶ ἔδερα ὄποιον ἔκανε τέτοιες πράξεις ἢ ἀδικοῦσε ἄλλους, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἔχω μείνει ἀρκετὲς φορὲς ἄνεργος δέροντας συναδέλφους καὶ ἀνώτερους μου. Ἐνιωθα μιὰ συνεχῆ ὀργὴ καὶ θυμὸ νὰ μὲ ἐξουσιάζει συνέχεια βλέποντας κάθε ἀδικία γύρω μου ποὺ μὲ ἔσπρωχνε νὰ κάνω κάτι. Ἡ λύση μου γιὰ ὅλα αὐτὰ ἦταν ἓνα καλὸ χέρι ξύλο. Ἐλεγα ὅτι ἀφοῦ δὲν κάνει

κάτι κανεῖς γι' αὐτό, θὰ κάνω ἐγώ! Δὲν ἔλυνα ὅμως ἔτσι τὰ προβλήματα. Ἀντίθετα, θύμωνα τόσο ποὺ θόλωνα καὶ στὸ μυαλό μου γύρναγε μόνον ἡ ἐξόντωση τοῦ ἄλλου. Σὰν λυσσασμένοι χτύπαγα καὶ δὲν σταμάταγα! Ἔχοντας καταλάβει ὅτι μόνον σὲ κακὸ μὲ βγάζει ἡ συμπεριφορὰ μου αὐτὴ, ἀποφάσισα νὰ σταματήσω νὰ φέρομαι ἔτσι! Πρὸ ἐνὸς ἔτους περίπου εἶχα σοβαρὰ προβλήματα στὴν ἐργασία μου, δεχόμενοι ὕβρεις καθημερινὰ ἀπὸ τὸν προϊστάμενό μου καὶ τρομερὲς ἀδικίες ἀπὸ ἐπαγγελματικῆς ἀποψης, μὲ ἀπειλοῦσε καθημερινὰ ὅτι θὰ μείνω ἄνεργος ἂν δὲν τοῦ «ἀκούμπαγα» ἓνα μέρος τοῦ μισθοῦ μου. Συνέχεια ἀρνιόμουν νὰ τοῦ δώσω τὰ χρήματα ποὺ μοῦ ζήτηγε γιὰ νὰ μὲ «προσέχει» καὶ ἐρχόμασταν συχνὰ σὲ ρήξη βρίζοντάς με, ἀπειλώντας με, καὶ ἀδικώντας με μπροστὰ σὲ τρίτους. Πάντα ἔλεγα ἀπὸ μέσα μου: «Γιατί Θεέ μου νὰ τὰ περνᾶω αὐτά; Λύτρωσέ με ἀπὸ τὴν ἀδικία αὐτὴ, δὲν θέλω νὰ τὸν χτυπήσω». Ὅσπου μιὰ μέρα καθὼς τρώω, ἔρχεται καὶ μοῦ παίρνει τὸ πιάτο μου, τὸ σπάει καὶ ἀρχίζει πάλι νὰ βλαστημᾷ καὶ νὰ μὲ ἀπειλεῖ ὅτι θὰ μὲ καταστρέψει καὶ θὰ μείνω ἄνεργος. Λέω ἀπὸ μέσα μου... «ἄχ καὶ νὰ ἤξερα ὅλα αὐτὰ ποὺ γράφουν τὰ βιβλία αὐτὰ ποὺ διάβασα, νὰ ἤξερα ὅλη τὴ μαγεία τοῦ κόσμου νὰ τὴν ἐφάρμοζα πάνω σου, νὰ σὲ κάνω νὰ λιώσεις». Ἡ ὥρα πέρασε καὶ βρέθηκα στὸ κρεβάτι μου γιὰ νὰ κοιμηθῶ.

Καθώς κοιμάμαι στο κρεβάτι μου, βλέπω έναν παπὰ ἀπὸ τὸ στήθος καὶ πάνω μὲ μαῦρο ράσο, μακριὰ μαῦρα μαλλιά κατσαρά, γεμάτο καὶ δυνατὸ πρόσωπο καὶ μὲ ἓνα βλέμμα τόσο ἀγριεμένο καὶ καθαρὸ ποῦ δὲν θὰ ξεχάσω ποτέ, νὰ μοῦ λέει μὲ ἔντονο ἀγριεμένο ὕφος: **«ΒΑΣΙΛΕΙΕ, ΣΤΑΜΑΤΑ ΝΑ ΕΥΧΕΣΑΙ ΑΥΤΑ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΝΕΤΙΣΟΥ!»** Ἀμέσως λέω ὄνειρο βλέπω, ἀλλὰ καταλαβαίνω ὅτι δὲν κοιμάμαι. Σηκώνομαι καὶ κάθομαι στὸ κρεβάτι μου ἡρεμος καὶ γαλήνιος, ἡ ὥρα ἦταν 03.00 καὶ λέω... «Ὁ Ραφαὴλ ἦτανε!»

καὶ ξάπλωσα πάλι καὶ κοιμήθηκα. Ὅταν ξύπνησα σκεφτόμουν τί ἔγινε τὴ νύχτα καὶ ἔλεγα στὸν ἑαυτὸ μου «μὰ καλά, ὁ μόνος Ραφαὴλ ποῦ ξέρω εἶναι ὁ Ἀρχάγγελος. Σὲ μένα ἦρθε τὸν χειρότερο;!» Δὲν γνώριζα κἄν ὅτι ὑπῆρχε Ἅγιος Ραφαὴλ!!! Ἄνοιξα στὸ τηλέφωνό μου τὸ ἴντερνετ καὶ πάτησα στὴν ἀναζήτηση «Ἀρχάγγελος Ραφαὴλ» ἔτσι

ὥστε νὰ δῶ ἂν ἦταν Αὐτός! Ἀλλὰ ἡ εἰκόνα ποῦ μοῦ ἔβγαξε δὲν ταίριαζε μὲ Αὐτὸν ποῦ εἶδα! Ἔτσι ξαναπάτησα στὸ ἴντερνετ «εἰκόνες Ἁγίων», γιὰ νὰ δῶ μπάς καὶ Τὸν ἀναγνωρίσω ... Γυρνώντας γρήγορα δεκάδες εἰκόνες Ἁγίων, ξαφνικὰ βλέπω τὸ βλέμμα Του! Σταματῶ στὴν εἰκόνα αὐτὴ καὶ τὴν κοιτῶ γιὰ ἀρκετὰ λεπτά. ΝΑΙ, τὸ πρόσωπο στὴν εἰκόνα ἦταν αὐτὸ ποῦ εἶδα!!! Στοιχεῖα δὲν εἶχε ἡ εἰκόνα ἐπάνω, κλίκαρα τὴν εἰκόνα γιὰ νὰ δῶ ἀπὸ ποῦ προέρχεται αὐτὴ ἡ εἰκόνα καὶ «ἄνοιξε» μία

ἱστοσελίδα ποῦ ἔλεγε «**Ἅγιος Ραφαὴλ ἐξ Ἰθάκης**». Πρέπει νὰ τονίσω ὅτι οὐδέποτε εἶχα ἀκούσει γιὰ τὸν Ἅγιο Ραφαὴλ. Μοῦ ἦταν παντελῶς ἄγνωστος. Ἐψάξα τὰ βιβλία μου μήπως ὑπάρχει κάποια εἰκόνα τοῦ Ἁγίου καὶ τὴν εἶχε συγκρατήσει ὁ νοῦς μου κάπου κρυμμένη ἀλλὰ μάταια. Δὲν βρῆκα κάτι! Ἡ πρώτη φορὰ ποῦ Τὸν εἶδα ἦταν ἐκεῖνο τὸ βράδυ! Ἀπὸ τὸ βράδυ ἐκεῖνο ὅλα ἄλλαξαν!!! Δὲν θέλω πιά νὰ χτυπάω ἀνθρώπους καὶ ὅταν ξαπλώνω λέω «Ἅγιε Ραφαὴλ βοήθησέ με, δεῖξε μου τὸν δρόμο». Θέλω νὰ ἀντιδρῶ

στὸ κακὸ μὲ τρόπο διαφορετικὸ. Ὅσες φορὲς καταλάβω ὅτι κάτι ἔχει ἀρχίσει καὶ μὲ ἐνοχλεῖ καὶ εἶμαι ἔτοιμος νὰ χτυπήσω κανέναν σκέφτομαι καὶ λέω «Ἅγιε Ραφαὴλ ἔλα καὶ κατατρόπωσε αὐτοὺς ποῦ ἄδικα μὲ ἀδικοῦν, μὲ συκοφαντοῦν καὶ μὲ ἐμπαίζουν» ἀμέσως μυρίζω λιβάνι γιὰ λίγο ἴσα ἴσα γιὰ δυὸ τρεῖς εἰσπνοές! Ψάχνω καὶ μυρίζω τὰ

πάντα γύρω μου μπάς καὶ βρῶ τί μυρίζει σὰν λιβάνι, μήπως εἶναι κάποιο ἄρωμα, κάποιο μαλακτικὸ ἀπὸ κάποιο ροῦχο, ἀλλὰ μάταια. Ὅσες φορὲς καὶ ἂν ἔψαξα δὲν βρῆκα κάτι! Ἐφτιαξα δύο εἰκόνες ὅπως ἀκριβῶς Τὸν εἶδα, τὴν μία νὰ τὴν ἀφήσω στὰ πόδια Του στὸ βράχο ἐκεῖ ποῦ ἐμφανίστηκε, στὸ Μοναστήρι Του στὸ Ἄνω Σούλι τοῦ Μαραθῶνα καὶ τὴν ἄλλη νὰ μὲ συντροφεύει, ἐκεῖ στὸ προσκέφαλό μου δίπλα ὅταν κοιμάμαι ταξιδεύοντας στὴν θάλασσα.

Βασίλης Τ.

ΟΙ ΕΥΕΛΠΙΔΕΣ ΜΑΣ

Ρίγη συγκίνησης και περηφάνειας σκόρπισαν ακόμη μια φορά οι Ευέλπιδες ΜΑΣ πιστοί στον όρκο και τὸ καθήκον τους. Ἐτσι, αὐτὴ τὴ φορὰ στὴν στρατιωτικὴ παρέλαση γιὰ τὴν ἐθνικὴ ἐπέτειο τῆς 28^{ης} Ὀκτωβρίου καὶ ἀφοῦ πέρασαν τὴν ἐξέδρα τῶν ἐπισήμων τραγούδησαν: **«Ἀλέξανδρε ξύπνα καὶ ἔλα νὰ δεῖς! Τὸ ὄνομα κλέβουν τῆς Ἁγίας σου γῆς»!** Ὅπως ἦταν φυσικὸ καὶ ἐπόμενο καταχειροκροτήθηκαν ἀπὸ τοὺς Ἕλληνες, ποὺ ἀκόμη καὶ ὑπὸ βροχὴ ἔσπευσαν νὰ καμαρώσουν τὰ παλικάρια μας. Τὴν ντροπὴ τῶν πολιτικάντηδων ξεπλένει ὁ στρατός μας.

ΟΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΕΣ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ

Σὲ αὐτὴ τὴν χώρα ὅλα τὰ παράλογα θὰ τὰ βλέπουμε νὰ γίνονται. Ἄργα ξύπνησαν οἱ πρωτεργάτες τῆς ιδρύσεως ἰσλαμικοῦ κέντρου σπουδῶν μέσα στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Θεσσαλονίκης. Οἱ ἴδιοι ἄνθρωποι ποὺ μέχρι χθὲς μὲ εὐκολία ἔβαζαν τὴν ταμπέλα τοῦ «ρατσιστῆ» σὲ ὅποιον ἀποκάλυπτε τὸ ρόλο τοῦ τουρκικοῦ προξενείου στὴν Θράκη. Καὶ ἐξηγουμαστε. Παραμονὴ τοῦ 6^{ου} Περιφερειακοῦ Συνεδρίου Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης (Διδυμοτεῖχου Δαμασκηνός, Ξάνθης Παντελεήμων, Ἀλεξανδρουπόλεως Ἄνθιμος, Μαρωνεῖας Παντελεήμων) ἐξέδωσαν

κοινὴ δήλωσιν, διὰ τῆς ὁποίας ἐπισημαίνουν εἰς τὸν Πρωθυπουργὸν τὴν ἀνάγκην διακομματικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὰ ζητήματα τῆς Θράκης, παραλλήλως δὲ κρούουν τὸν κώδωνα τῆς ἐπιφυλακῆς σχετικῶς μὲ ἀλυτρωτικὰ κινήσεις τῶν Τούρκων καὶ τοῦ Τουρκικοῦ Προξενείου.

ΙΔΟΥ ΠΟΥ ΦΘΑΝΕΙ ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΡΑΤΣΙΣΤΩΝ ΣΕ Ο,ΤΙΑ ΗΠΟΤΕ ΕΛΛΗΝΙΚΟ

Ἀπίστευτο, καὶ ὅμως ἀληθινὸ, ἀλλὰ δείχνει περὶτρανα τὸ μῖσος τῶν Ἀντιρατσιστῶν πρὸς ὁ,τιδήποτε Ἑλληνικό. Μία Λατίνα καθηγήτρια Μαθηματικῶν, ἡ Rochelle Gutierrez στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Ἰλลินόις, διδάσκει πὼς ὁ τρόπος διδασκαλίας τῶν Μαθηματικῶν εἶναι ρατσιστικὸς διότι τὰ Μαθηματικὰ εἶναι γεμάτα μὲ ἑλληνικοὺς ὄρους καὶ λέξεις, ἡ ἀπόδειξη τῶν θεωρημάτων εἶναι ἐφεύρεση τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων ρατσιστῶν, καὶ ἄλλες τέτοιες παλαβομάρες. Ἰδοὺ λοιπὸν τὸ πρόβλημα τῶν ἀντιρατσιστῶν: Οἱ Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι ἀνέπτυξαν τὰ Μαθηματικὰ καὶ ἡ γλῶσσα τους ποὺ βασίστηκε σὲ αὐτά! Στὴν λεγόμενη Δημοκρατικὴ Ἑλλάδα ἀποσιωπήθηκε ἡ εἵδηση, ἀλλὰ πολλὲς μεγάλες ἐφημερίδες τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Βρετανίας εἶχαν πρωτοσέλιδα δημοσιεύματα πρὸ ἡμερῶν γιὰ τὸ θέμα αὐτὸ. Μελετήστε, γιὰ παράδειγμα, τὸ δημοσίευμα τῆς Ἀγγλικῆς “Daily Mail” ἀπ’ ὅπου πήραμε τὸ παρὸν ἄρθρο.

ΜΕ ΕΞΩΣΗ ΑΠΕΙΛΟΥΝ

Δὲν ἔχουν τελειωμὸ οἱ διώξεις γιὰ τὸν Ἑλληνισμὸ ποὺ ἀντιστέκεται καὶ ἐπιμένει στὶς σκλαβωμένες μας Πατρίδες. Αὐτὴ τὴ φορὰ, μὲ ἔξωση ἀπειλεῖται τὸ ἱστορικὸ Βιβλιοπωλεῖο - Πωλητήριο ἐφημερίδων ΧΡΥΣΑΦΗ

πού έγραψε ιστορία από τὸ 1917 στὴ βαπορόσκαλα τῆς Πριγκήπου. Μὲ κάθε τρόπο ἐπιχειροῦν οἱ Τοῦρκοι (ὅπως ἀκριβῶς κάνουν καὶ οἱ Ἀλβανοὶ στὴν Χειμάρρα) νὰ μὴν ἀφήσουν τίποτε Ἑλληνικὸ στὰ πατρογονικά μας ἐδάφη. Καὶ κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἀρμόδιους δὲν ἀσχολεῖται ἔτσι ὅπως πρέπει, ἀπαντώντας στοὺς ἐχθροὺς τοῦ Ἔθνους ΜΑΣ ὅπως τοὺς ἀρμόζει.

ΒΟΥΛΓΑΡΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

Γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ παρεμβαίνει ὁ πατὴρ τῆς Ἑλλάδος ὁ ιστορικός Μποζιντάρ Ντιμιτρώφ, Διευθυντῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου Ἱστορίας τῆς Βουλ-

γαρίας. Ὁ Ντιμιτρώφ δήλωσε πρόσφατα ὅτι «οἱ Ἕλληνες ἔχουν δίκιο, διότι ἡ Μακεδονία εἶναι μέλος τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ κράτους καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους». Ἐνῶ σὲ ἄλλο σημεῖο προσθέτει: «Τὰ Σκόπια πρέπει νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ σημερινό τους ὄνομα, τὸ ὁποῖο εἶναι ἑλληνικὴ πολιτιστικὴ κληρονομιά καὶ νὰ ἐπιλέξουν ἓνα νέο». Μακάρι αὐτὲς οἱ θέσεις νὰ εἶχαν ἀκουστῆ ἔστω καὶ γιὰ μιὰ φορὰ ἀπὸ τὰ στόματα τῶν δικῶν μας Πρωθυπουργῶν, Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Δημάρχου κ. Μπουτάρη.

ΠΟΙΟΣ;

«... Ποιὸς ξέχασε τὸν Μακεδονικὸ Ἄγωνα καὶ τὸ αἷμα τῶν ἠρώων ἀγω-

νιστῶν, μὲ πρῶτο τὸν Παῦλο Μελά, πὸν ἀπελευθέρωσαν τὴν Μακεδονία καὶ προχώρησαν τὴν ἐθνικὴ ὀλοκλήρωση, πὸν τεματίσε ἐπισήμως ὁ Κώστας Σημίτης μὲ ὀμιλία του στὴ Θεσσαλονίκη. Ποιὸς δημιούργησε τὸ μῶρφωμα τῶν Σκοπιῶν; Μὰ οἱ κομμουνιστές. Καὶ ποιὸς κάλυπτε γιὰ 50 χρόνια τὸν Τίτο διαβεβαιώνοντας τοὺς Ἕλληνες ὅτι δὲν ὑφίσταται «Μακεδονικὸ πρόβλημα». Ὁ Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς! Καὶ ποιὸς παρέδωσε τὸ ὄνομα «Μακεδονία» στοὺς Σκοπιανούς; Μὰ ὁ Ἀντώνης Σαμαρᾶς. Καὶ ποιὸς κατήργησε σὲ μιὰ νύχτα τὸ «ἐμπόλεμο» μὲ τὴν Ἀλβανία; Μὰ ὁ Ἀνδρέας καὶ ὁ Παπούλιας. Καὶ ποιὸς ἄφησε τὸν Ἀτίλλα ἀπὸ τὸ ἀρχικὸ 5% νὰ καταλάβει τὴ μισὴ Κύπρο; Μὰ ὁ Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς πὸν εἶπε τὸ ιστορικὸ ἐκεῖνο, ὅτι ἡ Κύπρος εἶναι μακριά! Καὶ ποιὸς ἀναγνώρισε ἐπισήμως στὴ Μαδρίτη, ὅτι ἡ Τουρκία ἔχει «ζωτικὰ συμφέροντα» στὸ Αἰγαῖο; Μὰ ὁ Κώστας Σημίτης! Καὶ ποιὸς εἶπε ὅτι σὲ 10 χρόνια θὰ ἔχουμε ξεχάσει τὸ «Μακεδονικὸ» καὶ δὲν θὰ μιλάει κανεὶς γι' αὐτό; Μὰ ὁ Κωνσταντῖνος Μητσοτάκης! Καὶ ποιὸς εἶπε ὅτι δὲν ὑπάρχουν θαλάσσια σύνορα; Μὰ ὁ Ἀλέξης Τσίπρας! Καὶ ποιὸς εἶπε -ἀφοῦ μᾶς κοροΐδεψε γιὰ δύο χρόνια ὅτι θὰ φύγουν- ὅτι 30.000 ἄλλοδαποὶ θὰ μείνουν μόνιμα στὴν Ἑλλάδα; Μὰ ὁ ὑπουργὸς κ. Μουζάλας. Καὶ ποιὸς τώρα θὰ ψηφίσει στὴ Βουλὴ νόμο πὸν θὰ ἀναγνωρίζει τοὺς Ἕλληνες μουσουλμάνους τῆς Θράκης ὅτι εἶναι Τοῦρκοι; Μὰ ὁ Ἀλέξης Τσίπρας. Καὶ ποιοὶ ἀφήνουν ἀπροστάτευτους τοὺς ὁμογενεῖς τῆς Ἀλβανίας στὸν ἐξωστρακισμό τους ἀπὸ τὴν πατρώα τους γῆ; Μὰ ὅλοι οἱ πολιτικοὶ τῆς τελευταίας ἐκατονταετίας πὸν ἄφησαν σὲ ἀχρηστία τὸ

ισχύον ακόμη πρωτόκολλο του 1914, περί αυτονομίας της Β. Ήπειρου.» (Του δημοσιογρ. Βαγγέλη Παπαδόπουλου, στην Έφημερίδα Έλευθερη Ώρα, 6-10-2017, σελίς 4)

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Το παλαιότερο βιβλίο του κόσμου, με βάση τις μέχρι τώρα αρχαιολογικές ανακαλύψεις, είναι ο πάπυρος που ανακαλύφθηκε το 1962 στο Δερβένι της Θεσσαλονίκης και γράφτηκε στα χρόνια του Πελοποννησιακού πολέμου, ήτοι στην εποχή του Περικλή, του Σωκράτη και του Πλάτωνα, γύρω στο 420 π.Χ. Το εν λόγω σύγγραμμα βρέθηκε ανάμεσα στις στάχτες νεκρικής πυρᾶς, στον τάφο ευγενούς Μακεδόνα που χρονολογείται γύρω στο 330 π.Χ. στα χρόνια του Φιλίππου, του Άριστοτέλη, του Αλεξάνδρου. Αυτό σημαίνει ότι πρόκειται για το παλαιότερο ευρεθέν ελληνικό, ευρωπαϊκό και γενικά «δουτικό» σύγγραμμα.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

Πολλοί έχουν ακούσει ότι η πρώτη χρήση τυπογραφίας έγινε τον 15^ο αιώνα από τον Γουτεμβέργιο, ενώ άλλοι ότι έγινε στην Κίνα, τον 2^ο μ.Χ. αιώνα. Όμως, η χρήση της τυπογραφίας ανάγεται στην απώτερη αρχαιότητα. Η πρώτη γνωστή μέθοδος τύπωσης της αρχαιότητας είναι η εφαρμογή σφραγιδόλιθων. Το σχέδιο που ήθελαν να τυπώσουν το χάραζαν πρώτα πάνω σε μία σφραγίδα ή σε μία πέτρα, την οποία βουτούσαν σε χρώμα ή σε λάσπη και την πίεζαν πάνω σε μία λεία ελαστική επιφάνεια. Έτσι έγινε και το σημαντικότερο Έλληνικό ιερογλυφικό που είναι ο δίσκος της Φαιστοῦ, ο

ὁποῖος δὲν εἶναι χαραγμένος ἀλλὰ παρουσιάζει ἀποτυπώματα ἀπὸ μικρὲς σφραγίδες, πὸν ἀποτελοῦν τὸ πρῶτο βῆμα στὴν τυπογραφία. Ἐκτὸς ἀπ' τὸν δίσκο τῆς Φαιστοῦ πὸν τυπώθηκε μὲ κινητὰ στοιχεῖα πάνω σὲ φρέσκο πηλὸ, ἔχουμε παρόμοια τακτικὴ μὲ σφραγίδες φτιαγμένες τόσο ἀπὸ μέταλλα, ὅσο καὶ ἀπὸ πολυτίμους λίθους, πὸν ἔχουν βρεθεῖ πάρα πολλές στὴν ἀρχαία Ἑλλάδα.

ΤΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΔΕΝΤΡΟ

Το Χριστουγεννιάτικο δέντρο με προχειρότητα και ευκολία θα βρούμε ότι: Πρόκειται για ἔθιμο πὸν ἤρθε στὴ χώρα μας ἀπὸ τοὺς Βαυαροὺς ἐπὶ Ὄθωνα τὸ 1833 (Λ.χ. Περιοδικὸ Ταχυδρόμος, 2008). Στὴν πραγματικότητα, πρόκειται γιὰ Ἑλληνικότατο ἔθιμο, αἰῶνες πρὶν ἀπὸ τοὺς Βαυαροὺς. Εἶναι ἡ Εἰρεσιώνη ἢ ὁποῖα δὲν ἦταν ἔλατο, ἀλλὰ ἦταν καὶ εἶναι κλάδος ἀγριελιάς, στολισμένος μὲ γιρλάντες ἀπὸ λευκὸ καὶ κόκκινο μαλλὶ πὸν συμβολίζει τὴν εὐφορία, τὴν γονιμότητα τῆς γῆς. Ἡ

εἰρεσιώνη (εἶρος, ἔριον, μαλλὶ) ἦταν ἄμεσα συνδεδεμένη μὲ τὰ «κάλλαντα», δηλαδή τὶς ἐορταστικὲς ὁδὲς μὲ τοὺς ἐγκωμιαστικὸς στίχους. Γι' αὐτὸ καὶ τὰ παιδιὰ γύριζαν ἀπὸ σπίτι σὲ σπίτι τραγουδώντας καὶ κρατοῦσαν κλαδὶ ἐλιάς στολισμένο μὲ μαλλὶ καὶ καρποὺς κάθε λογῆς.

Καὶ ἀφοῦ ἔπαιρναν τὸ φιλοδώρημά τους ἀπὸ τοὺς νοικοκυραίους τοῦ σπιτιοῦ, ἔφερναν τὸν κλάδο τῆς εἰρσιώνης σπίτι τους καὶ τὸν κρεμοῦσαν στὴν ἐξώπορτά τους. Τὸ χριστουγεννιάτικο δέντρο προέρχεται λοιπὸν ἀπὸ τὴν εἰρσιώνη, μέσῳ τῆς ὁποίας μεταδόθηκε στοὺς βόρειους λαοὺς ἀπὸ τοὺς Ἕλληνες καὶ ἦρθε ξανὰ σὲ ἐμᾶς ἀπὸ τοὺς Βαυαροὺς, ὡς ἀντιδάνειο.

ΠΡΟΣΕΥΧΟΤΑΝ ΟΛΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ **(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1^η σελίδα)**

... σπαραξικάρδια ἢ μάνα. Τοὺς ἔβαλαν ἀμέσως, μάνα καὶ παιδί, στὸ Ἱπποκράτειο Νοσοκομεῖο Θεσσαλονίκης, ποὺ διαθέτει καὶ Παιδιατρικὸ τμήμα. Οἱ γιατροὶ τοῦ Νοσοκομείου ἔδειξαν ζωηρὸ ἐνδιαφέρον καὶ γιὰ τοὺς δυό. Ἡ κατάσταση τῆς μητέρας, ἀποφάνθηκαν οἱ γιατροί, δὲν ἐμπνέει ἀνησυχίες. Τὸ μικρὸ ὅμως εἶναι πολὺ σοβαρὰ. Ζεῖ, ἀλλὰ δὲν ξέρουμε πόσο θὰ ἀντέξει ἀκόμη ἢ καρδούλα του. Ἐβαλαν τὸ παιδί στὴν ἐντατικὴ καὶ τὸ διασωλήνωσαν. Τοποθέτησαν προσωρινὰ καὶ τὴν μητέρα του σὲ ἓνα διπλανὸ θάλαμο. Ἡ μητέρα ἔκλαιγε συνεχῶς. Τὸ θλιβερὸ γεγονός ἐγίνε ἀμέσως γνωστὸ στὸ χωριό. Τὴν Κυριακὴ μετὰ τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁμίλησε ὁ ἱερεὺς μὲ πολλὴ συγκίνηση καὶ πληροφόρησε τὸ ἐκκλησίασμα γιὰ τὸ θλιβερὸ συμβάν. Συνέχισε ὁ ἱερεὺς λέγοντας: -Σᾶς παρακα-

λῶ νὰ προσευχηθοῦμε θεομὰ γι' αὐτοὺς. Ἐγὼ κάθε ἀπόγευμα θὰ κάμνω ἐδῶ, ὥρα ἔξι, Παράκληση στὴν Παναγία γιὰ αὐτὸ τὸν σκοπὸ. Ὅσοι μπορεῖτε, νὰ ἔρχεσθε. Ὁ Θεὸς ἀκούει τὶς προσευχές, ποὺ γίνονται γιὰ καλὸ σκοπὸ ἀπὸ πολλοὺς μαζί. Αὐτὸ καὶ ἔγινε. Κάθε μέρα, ὅλη τὴν ἑβδομάδα γέμιζε ὁ Ναὸς ἀπὸ πιστοὺς ποὺ ἰκέτευαν τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο νὰ σώσει τὸ παιδί καὶ νὰ βοηθήσει τὴ μητέρα του. Τὰ νέα ποὺ ἔφθαναν ἀπὸ τὴν Θεσσαλονικὴ στὴν ἀρχὴ ἦταν πολὺ δυσάρεστα. Οἱ γιατροὶ σήκωσαν τὰ χέρια τους γιὰ τὸ παιδί. Σιγὰ-σιγὰ ὅμως ἄρχισε ἡ βελτίωση καὶ τὰ νέα πλέον κάθε μέρα ἦταν καὶ καλύτερα. Ἐβγαλαν τὸ παιδί ἀπὸ τὴν ἐντατικὴ καὶ τὸ ἔβαλαν σὲ κανονικὸ θάλαμο. Μετὰ ἀπὸ μιὰ ἑβδομάδα πολὺ προσεκτικῆς νοσηλείας, ὁ πατέρας τοῦ παιδιοῦ, ὁ Πέτρος, ποὺ εἶχε ἐπιστρέψει στὸ μεταξὺ ἀπὸ τὸ ταξίδι, κι' ἔχοντας τὸ παιδί στὴν ἀγκαλιά του καὶ δίπλα του τὴ σύζυγό του, γύρισαν μὲ ἓνα συγγενικό του γιωταχὶ χαρούμενοι καὶ δοξάζοντας τὸν Θεὸ στὸ σπίτι τους. Καὶ τὸ ἀπόγευμα καθὼς ἦταν γεμάτη ἡ Ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ γιὰ τὴν Παράκληση, βγήκε πάλι ὁ παπὰς στὴν Ὁραία Πύλη καὶ εἶπε συγκινημένος καὶ μὲ δάκρυα στὰ μάτια: -Ἀδελφοί μου, τὸ θαῦμα τῆς προσευχῆς ὀλοκληρώθηκε! Ὅλο τὸ χωριὸ προσευχόταν, ὅλοι μας ἰκετεύαμε τὴν Θεοτόκο καὶ ἄκουσε τὴν προσευχή μας! Τὸ παιδάκι τῆς Μαρίας καὶ τοῦ Πέτρου, τῶν ἀγαπητῶν συγχωριανῶν μας, ἦρθε καὶ πάλι στὸ χωριὸ μας ὑγιέστατο! Δοξασμένο τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ὑπεραγίας Μητέρας Του! -Ἀμήν, βροντοφώναξαν ὅλοι μὲ χαρὰ καὶ συγκίνηση καὶ σταυροκοπιόντουσαν συνέχεια.

Η ΔΙΩΞΗ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Όλες οι χώρες της Ευρώπης είναι Χριστιανικές, όσο κι' αν σε κάποιες τὸ θρησκευτικὸ συναίσθημα ἔχει ὑποχωρήσει. Σίγουρα βέβαια, ὄχι σ' ἐμὰς ποὺ χρωστάμε στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, τὴν Κιβωτὸ τῆς ταυτότητάς μας, τὰ πάντα. Σήμερα συμβαίνουν τραγικά, ἀλλὰ καὶ παράδοξα γεγονότα. Δήμαρχος γαλλικῆς πόλης, δέχτηκε ποινικὴ δίωξη, διότι τοποθέτησε χριστουγεννιάτικη φάτνη. Χριστουγεννιάτικη ἀγορὰ στὸ Βέλγιο δέχτηκε ἐπίθεση, ἐνῶ ἀλλοῦ ἀπαγορεύτηκε ἀπὸ τὸν φόβο ἐπίθεσης τσιχαντιστῶν. (Πείτε μου γιὰ «θρησκεία ἀγάπης» νὰ δῶ κάτι). Ὁ Γκέερ Βίλντερς στὸ παρελθὸν χαράκτηρισε τὸ Ἰσλάμ «ὄχι θρησκεία, ἀλλὰ ὀλοκληρωτικὴ ἰδεολογία». Ἰμάμης ζήτησε τὸν ἀποκεφαλισμὸ του καὶ σήμερα ζεῖ μὲ ἀλεξίσφαιρο γιλέκο, ἔξι μόνιμους σωματοφύλακες καὶ σπίτι ὑψηλῆς ἀσφαλείας, ποὺ ἀνήκει στὴν ὀλλανδικὴ ἀστυνομία! (Δὲν τὸ λὲς αὐτὸ ἐλευθερία γνώμης, οὔτε δημοκρατία, ὅταν οἱ ἐχθροὶ τῆς ἐλευθερίας προτρέπουν σὲ φόνο). Ἡ ἰσλαμικὴ τρομοκρατία στὴ Δύση εἶναι μνημεῖο ἀποτυχίας τοῦ πολυπολιτισμοῦ καὶ τῆς συνε-

χοῦς παραχώρησης δικαιωμάτων, ὥστε «νὰ ἀφομοιωθοῦν». Τελικά, ἀπλὰ δημιουργήθηκαν γκέτο, παράλληλες κοινωνίες, ὅπου μάλιστα τὰ ριζοσπαστικὰ στοιχεῖα τῆς μειοψηφίας αἰσθάνονται πλέον ἀρκετὰ δυνατὰ σὲ ἀριθμὸ γιὰ νὰ ἐπιτεθοῦν στὴν πλειοψηφία καὶ νὰ ἐπικρατήσουν. Home boys, παιδιὰ μεταναστῶν δεύτερης καὶ τρίτης γενιάς, «γέννημα θρέμμα» τῆς Δύσης καὶ τῆς «πολιτικὰ ὀρθῆς» παιδείας στρέφονται μὲ ἀβυσσαλέο μίσος κατὰ αὐτῆς ποὺ ἀπέτυχε νὰ γίνεῖ δεύτερη πατρίδα τους, παρὰ τὶς τόσες παραχωρήσεις. Τὸ «δίκαιο τοῦ ἐδάφους» τὰ κακάρωσε, ἀπέτυχε παταγωδῶς. Ὅποιος γεννιέται σὲ ἕναν στάβλο δὲν γίνεται ἄλογο. Ἐτσι, ἀνδρὲν μετέχεις στὸν πολιτισμὸ, στὸ κοινὸ αἶσθημα τοῦ ἀνήκειν σὲ ἕνα ἔθνος, δὲν ἐντάσσεσαι, δὲν ἀφομοιώνεσαι...

(Ἐφημερίδα Δημοκρατία, 24-12-2017, σελὶς 19, Φαῖλος Κρανιδιώτης)

ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ

ΑΓΙΟΝ ΡΑΦΑΗΛ

καὶ προσκύνησις Τεμαχίου
Ἁγίου Λειψάνου

Κάθε Τετάρτη στίς 4.30 μ.μ.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΡΑΦΑΗΛ

Κάθε ἡμέρα ἀνοικτὰ

9.00 – 1.00 πρῶτὴ ἀνοικτὰ

1.00 – 4.00 Μεσημέρι κλειστὰ

4.00 – 5.30 ἀπόγευμα ἀνοικτὰ

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ - Μηνιαῖο Ἐνημερωτικὸ Φυλλάδιο

Ἰδιοκτήτης: Ἀδελφότης Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς «Ὁ Ἅγιος Ραφαήλ»

Ἔδρα: Ἄνω Σοῦλι Μαραθῶνος, Ἰστοσελίδα: www.agiosrafael.gr

Ἐκδότης-Δ/ντής: Ἀρχιμ. Ραφαήλ Ἀλιπαρομάκης, τηλ. 22940-61151 κ' 6944359953,

E-mail: p.rafael@agiosrafael.gr - Ἐπιστολές καὶ ἐμβάσματα ἀποστέλλονται εἰς

Διεύθυνση: π. Ραφαήλ, Τ.Θ. 7, Τ.Κ. 19007 Μαραθῶνα.